

τὸν Σοβάνδεο Τομ. 1. σελ. 787. Ἄι διηγήσεις τῆ-

νυμίαν γνωρίζομεν αὐτὸς διὰ Σλαβωνικὴν φυλὴν. Ἄυ-
τοι, καθὼς καὶ οἱ Βέρλοι ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν, οἱ Ἐρ-
βάται ἀπὸ τὴν πάλην, οἱ Βανδάλοι ἀπὸ τὴν εἰς τὰ
ἐμπροσθεν πορείαν, ἔλαβον τὸ ὄνομά τες ἀπὸ τὴν
προφύλαξιν. Διότι, ὅταν ἐπολεμῶσαν, ἐνεθάρρουν ὁ
εἰς τὸν ἄλλον μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις. „Παζὶ νάσε.“
οἶον· κῦτταξε τὸν ἑαυτὸν σου, φυλάξου, πρόσεχε· ἐξ
ἕ μετὰ τὰντα ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομα Παζίνασι, ὡς
προφυλαντικοί. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παράγει ἄ-
κριβῶς ὁ Ἀνώνυμος τὴν ὀνομασίαν τες εἰς τὸ ἐκτε-
θειμένον τε περὶ Σερβίας μέρος 1. σελ. 6. Ἄλλοι δὲ
παράγουν τὸ ὄνομά των ἀπὸ τὸ ψήσιμον τῶν ποδαρίων
δι αὐτὴν τὴν αἰτίαν, ὅτι βόσκοντες τὰ ποίμνιά τες,
συνειθίζον νὰ θερμαίνωνται εἰς τὴν φωτίαν· καὶ μά-
λις αὐροφονες τὰ ποδάριά τες πρὸς τὴν φωτίαν, τὰ
ἐξέσαινον· ἐξ ἕ καὶ ὠνομάσθησαν Πετζινέγοι. Ἄμφό-
τεροι αὐται αἱ παραγωγαὶ εἰσὶ Σλαβωνικαί, καὶ ἄμ-
φότεροι ἠμπορῶν νὰ τὸ ἀποδείξουν, ὅτι αὐτοὶ ἦτον
Σλαβῶνοι· ἢ πρώτη μοὶ φαίνεται πλέον προσφυγῆς.
Ἄλλ' οἱ Γραικοὶ Συγγραφεῖς, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν
Σλαβωνικῶν ἰνομάτων ἀγνωῶντες τὴν δύναμιν, κατὰ
τὴν συνήθειάν των, τὰ διέφθειραν, καὶ τῆς ὠνόμα-
σαν Πετζινάκως, Πατζινατζίτας, Πετζινέγως καὶ τὰ
παραπλήσια. Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, ἡμεῖς ὡς τόσον ἀρκύντως
πληροφοροῦμεθα περὶ τῆς Σλαβωνικῆς των φυλῆς.